

Adunare festivă

Simbătă 22 decembrie, la Satu Mare a avut loc o adunare festivă, consacrată împlinirii a 25 de ani de la înființarea Teatrului de Nord din localitate. Au luat parte reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, personalități ale vieții culturale și artistice sătmărene, invitați din partea unor instituții de artă din țară, un numeros public.

Tovarășul Ioan Foriș, prim-secretar al Comitetului județean Satu Mare al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, a dat citire mesajului adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu instituției sărbătorite și Decretului prezidențial prin care se conferă Teatrului de Nord din Satu Mare ordinul „Meritul Cultural” clasa I. Mesajul și Decretul au fost primite de către cei prezenți cu deosebită satisfacție.

Tovarășii Ioan Gergely, directorul teatrului sărbătorit, și Viorica Tifor-Suciu, președintele comitetului oamenilor muncii, au relevat contribuția acestei instituții la înfăptuirea politicii partidului nostru în domeniul culturii, la dezvoltarea acesteia pe meleagurile sătmărene, în spiritul înaltei exigențe de formare și educare a omului nou, constructor al socialismului și comunismului. Au luat apoi cuvântul Ion Găleteanu, secretar de stat la Consiliul Culturii și Educației Socialiste, Elekes Emma, actriță, Ioan Igna, directorul Teatrului Dramatic din Baia Mare, Elisabeta Maxim, muncitoare la întreprinderea „Tricotex”-Satu Mare, Szabo Istvan, muncitor la întreprinderea „Unio”, și Damian Oancea, actor, care au transmis colectivului teatrului sărbătorit calde felicitări și urări de noi succese în înfăptuirea mărețelor sarcini puse de partid în fața slujitorilor artei.

Așa cum a rezultat din luările de cuvânt, municipiul Satu Mare are o bogată tradiție teatrală, primele manifestări datînd de aproape două secole. Numai în ultimul sfert de veac s-au prezentat publicului 254 de premiere, dintre care 120 de piese aparținînd patrimoniului dramaturgiei naționale, însumînd 7906 de spectacole, vizionate de 2.562.508 spectatori. La două dintre spectacolele teatrului sătmărean, colectivele artistice ale acestuia au avut deosebita cinste a se bucura de prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu,

cel mai iubit fiu al poporului român.

Intr-o atmosferă de puternic entuziasm, a fost adoptat textul unei telegrame adresate Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se arată :

Participanții la adunarea festivă prilejuită de sărbătorirea a 25 de ani de activitate a Teatrului de Nord-Satu Mare își îndreaptă gîndurile pline de emoție și adîncă recunoștință, de înaltă stimă și prețuire, către dumneavoastră, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, și vă adresează, din adîncul inimii, cele mai calde și respectuoase mulțumiri pentru înaltul și însuflețitorul mesaj adresat colectivului artistic, pentru decernarea ordinului „Meritul Cultural” clasa I acestui lăcaș de cultură sătmărean.

Toți cei care iubesc și slujesc teatrul, toți cei care-l înconjoară cu căldură și dragoste se alătură în cuget cu întregul nostru popor, spre a da expresie minidriei patriotice și bucuriei pentru realizarea dumneavoastră în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român, cheazăie sigură a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și a înaintării României spre comunism. Și cu acest prilej, ne exprimăm gratitudinea profundă pentru îndrumarea și grija permanentă, părintească a partidului, a dumneavoastră personal, acordată înfloririi acestor străvechi meleaguri românești, pentru afirmarea plenară a personalității umane, a omului nou, multilateral dezvoltat, cetățean liber și demn al unei țări suverane și independente între țările lumii. (. . .)

Înalta prețuire acordată Teatrului de Nord, mult stimate și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, va rămîne întipărită pentru totdeauna în inimile noastre, ale tuturor, constituînd un îndemn și o neprețuită încurajare, mereu stimulative datorie de a ne pune cu abnegație și dăruire priceperea și talentul în slujba noii calități, de a face ca, prin fapte de vrednicie comunistă, mesajul nobil al artei teatrale să ajungă cu forță de înriurire mereu proaspătă la inimile oamenilor muncii, înnobilîndu-le cugetul și simțirea, mobilizîndu-i mai mult la măreața operă de construire a socialismului și comunismului pe pămîntul României. ■

tot atâtea premise sociale obiective ale dezvoltării și înfloririi personalității umane. Înfăptuirea acestor condiții obiective și necesare nu înseamnă însă că ele sînt și satisfăcătoare. Așa cum sublinia, în repetate rînduri, secretarul general al partidului nostru, înfăptuirea umanismului revoluționar, modelarea omului nou, nu sînt o consecință automată a înlăturării exploatării și asigurării condițiilor unei munci care nu-l mai instrăinează pe om, ci se reîntorc, benefic, asupra celui ce o realizează. Înfăptuirea acestui umanism este un proces real și complex, de lungă durată, a cărui împlinire este condiționată și de alți factori — sociali, politici, educativi. Marx arătase, la timpul său, că demnitatea umană, libertatea, valoarea și autonomia personalității omului au fost strivite sau limitate de doi factori fundamentali: de legarea destinului omului, ca ființă creată, de un creator, pe de o parte, de exploatarea lui crîncenă, pe de altă parte, de transformarea lui din scop în mijloc, în societățile împărțite în clase antagoniste. În celebrele sale „Manuscrise economico-filozofice” din 1844, Marx scria: „...ateismul, ca suprimare a lui Dumnezeu, înseamnă statornicirea umanismului teoretic, iar comunismul, ca suprimare a proprietății private, înseamnă revendicarea adevăratei vieți omenești ca proprietate inalienabilă a omului, înseamnă instaurarea umanismului practic; cu alte cuvinte, ateismul este umanismul mijlocit cu sine prin suprimarea religiei, iar comunismul este umanismul mijlocit cu sine prin suprimarea proprietății private. Abia prin suprimarea acestei mijlociri — care este o premisă necesară — apare umanismul pozitiv, umanismul care pornește în mod pozitiv de la sine însuși”.

Nu întîmplător, pentru realizarea acestui umanism pozitiv de care vorbea Marx, partidul nostru, secretarul lui general, concep înfăptuirea umanismului revoluționar strîns legat de o transformare prin educație a conștiinței umane, de apariția unui nou tip uman, înzestrat cu o concepție științifică, materialist-dialectică despre lume, cu un larg orizont de cultură generală și profesională, înarmat cu noi principii și valori morale în întreaga sa conduită socială, în raport cu societatea în ansamblu, cu semenii săi. În parte. În acest fel, în teoria și practica partidului nostru se urmărește înfăptuirea atît a umanismului „mijlocit cu sine prin suprimarea proprietății private”, cit și a umanismului „mijlocit cu sine prin suprimarea religiei”, adică a prejudecăților de orice fel, a superstițiilor și a ignoranței. Personalitatea umană își găsește în acest mod o împlinire esențială prin cultură, știință și învățămînt.

A vind mereu în centrul atenției și al activității sale valoarea supremă, adică omul, partidul nostru urmărește cu consecvență realizarea tuturor acelor împrejurări care fac ca omul să intre pe deplin în posesia esenței sale umane. Astfel, dacă munca — această dimensiune ontologică a existenței umane — este cea care l-a hominizat pe om și, ca atare, este cîmpul fundamental în care omul își obiectivează personalitatea sa creatoare, grija față de condițiile muncii a devenit una dintre preocupările fundamentale ale politicii partidului nostru. „În cadrul acestei politici — spune tovarășul Nicolae Ceaușescu — acordăm o atenție deosebită problemelor legate de îmbunătățirea condițiilor de lucru în întreprinderi, de promovarea largă a măsurilor de protecție și securitate a muncii. Apreciem că aceste probleme au o deosebită însemnătate socială și politică și facem totul ca, în societatea noastră, oamenii muncii, în calitatea lor de producători ai bunurilor materiale și, în același timp, de proprietari ai mijloacelor de producție, să aibă asigurate toate premisele pentru a-și desfășura activitatea în cele mai bune condiții, beneficiind larg de cuceririle științei și tehnicii înaintate... facem eforturi pentru a crea asemenea condiții de muncă încît fiecare să-și poată pune în valoare capacitatea, personalitatea și talentul și să se poată bucura din plin de rezultatele muncii sale”.

Dacă eliberarea individuală nu poate avea loc cu adevărat decît prin dobîndirea libertății pentru societate în ansamblu ei, dacă adevărata libertate nu se poate realiza și afirma decît în cadrul bunăstării generale, al libertății și independenței întregului popor, problemele libertății și democrației sociale reprezintă doi piloni fundamentali ai umanismului nou, revoluționar. „Considerăm — arăta, în acest sens, secretarul general al partidului — că societatea pe care o edificăm este rezultatul muncii directe a maselor populare, că poporul trebuie să fie nu numai participant activ la edificarea societății socialiste, dar și beneficiarul ei direct — și, ca atare, el trebuie să-și spună cuvîntul în tot ceea ce se înfăptuiește! Numai pe această bază socialismul se afirmă ca o formă superioară, democratică de organizare socială, care promovează un umanism nou, revoluționar, în care omul ocupă primul loc, și constituie preocuparea principală a societății”. Atenția permanentă acordată de partidul și statul nostru largirii continue a democrației participative, pentru ca mase tot mai largi de oameni ai muncii să ia parte în mod nemijlocit la dezbaterile celor mai importante probleme ale dezvoltării sociale, precum și la

luarea deciziilor, reprezentă o cale fundamentală de afirmare și punere în valoare a personalității umane. Nu întâmplător, așadar, sînt luate măsuri de perfecționare continuă a cadrului social și instituțional, iau naștere mereu noi forme organizatorice, care asigură o tot mai accentuată participare a maselor la conducerea vieții politice și obștești. Înfăptuirea tot mai deplină a principiului conducerii colective, dezvoltarea autoconducerii muncitorești, instituționalizarea unor forumuri naționale de dezbateri și decizii în diverse domenii ale vieții sociale reprezintă tot atîtea soluții concrete date problemelor legate de lărgirea și perfecționarea efectivă a democrației socialiste. În acest fel este deschis tuturor oamenilor muncii un cîmp nelimitat de manifestare, posibilitatea ca acțiunea individuală să se înserze în desfășurarea procesului istoric de dezvoltare a întregii societăți.

O contribuție teoretică și practică de o deosebită importanță, pe care secretarul general al partidului nostru și președintele Republicii o aduce la soluționarea problemelor umanismului, este strîns legată de politica externă a statului nostru, de împletirea strînsă a principiilor care o prezidează cu esența construcției socialiste, cu politica noastră internă din care ea, de fapt, decurge.

Este neîndoielnic că rezultatele la care a ajuns fiecare popor, pe plan economic, politic, social și cultural, i se datoresc, în primul rînd și în mod fundamental, lui însuși, eforturilor lui de gîndire și acțiune. Nimeni nu dă nimic în mod gratuit și — așa cum spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu — nimic nu cade din cer. Dar, și aceasta nu trebuie în nici un fel subestimat, caracterul universal al istoriei umane a devenit atît de evident și de presant încît umanismul pe care se străduiește să și-l construiască fiecare popor este strîns și indisolubil legat de factori externi, de viața politică și economică internațională, de relațiile care se stabilesc între state, de desfășurarea procesului istoric la nivelul lumii, în ansamblul ei. Cînd cursa înarmărilor escaladează, fără încetare, noi trepte, iar mijloacele de distrugere au o asemenea capacitate încît declanșarea lor ar putea pune sub semnul întrebării existența întregii planete, e normal ca problemele omului și umanismului să fie puse și ele, grav, sub semnul întrebării. Cînd o mare parte a populației globului pămîntesc suferă endemic de foame și mizerie, iar o altă parte, redusă la număr, a devenit superconsumatoare, e normal ca problemele omului și umanismului să se co-

leze pe problemele unei noi ordini politice și economice internaționale. În acest context, abia schițat, dar care, în realitate, este mult mai complex și contradictoriu, o politică de pace și colaborare între popoare, pe baza principiilor egalității și întraajutorării reciproce, a respectării independenței și suveranității, a dreptului fiecărui popor de a-și decide singur soarta, a eliminării din viața internațională a forței și a amenințării cu forța, pentru instaurarea unei noi ordini politice și economice între națiuni este nu numai necesară, singura viabilă, dar este și expresia cea mai deplină a principiilor umanismului autentic, a intereselor omului și umanității. Promovînd o astfel de politică și acționînd în toate împrejurările de pe aceste poziții ale raționalismului și umanismului, România și-a cucerit un binemeritat prestigiu și respect în fața opiniei publice internaționale. „*Acționăm — spunea secretarul general al partidului, la încheierea lucrărilor Congresului al XII-lea — pentru cultivarea celor mai înalte și nobile sentimente umane, a spiritului de dreptate, egalitate, libertate și respect față de om. În lumea de astăzi, cînd au loc nenumărate încălcări ale libertății popoarelor, ale oamenilor, ale demnității lor, afirmarea umanismului revoluționar demonstrează cu putere că numai socialismul și comunismul pot realiza năzuințele omenirii, adevăratul umanism*”.

La afirmarea acestui umanism adevărat, revoluționar, atît pe plan intern cît și extern, o contribuție a cărei însemnătate nu va fi niciodată îndeajuns subliniată și-a adus-o și și-o aduce în permanență secretarul general al partidului și președintele Republicii noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Încercînd să creionăm concepția partidului nostru asupra umanismului, am creionat, de fapt, contribuția esențială, teoretică și practică, pe care și-o aduce secretarul general al partidului la ridicarea neconținută a calității vieții materiale și spirituale a tuturor oamenilor muncii din patria noastră, fără deosebire de naționalitate. Am creionat, în fond, cîteva dintre trăsăturile ce definesc profilul spiritual al conducătorului poporului nostru, aducînd în acest fel, la cea de-a 62-a aniversare a sa, un respectuos și cald omagiu Omului cu O mare, pentru realizarea căruia militează cu o pasiune revoluționară neobosită și pe care îl întruchiează cu strălucire...

Dumitru Ghișe